Källmaterial till arbetshäftet

3–9 JANUARI

HÖJDPUNKTER FRÅN BIBELN | DOMARBOKEN 15, 16

”Ett stort svek!”

***w12* 15/4 8 § 4**
Svek – ett tidens tecken!

4 Vi kan börja med Delila, som domaren Simson förälskat sig i. Simson var inställd på att leda Guds folk i kampen mot filistéerna. De fem filisteiska furstarna erbjöd Delila en stor summa pengar för att hon skulle ta reda på hemligheten bakom Simsons styrka så att de kunde döda honom. De visste kanske att hennes kärlek till Simson inte var äkta. Girig som hon var gick hon med på det, men hon misslyckades tre gånger med att avslöja Simsons hemlighet. ”Hela tiden pressade [hon] honom med sina ord och fortsatte att ansätta honom.” Till slut ”blev hans själ otålig ända till döds”. Så han berättade för henne att hans hår aldrig hade blivit klippt och att han skulle förlora sin styrka om det blev det. Nu när hon avslöjat hans hemlighet såg hon till att han somnade i hennes knä så att hans hår kunde klippas av. Sedan överlämnade hon honom helt i fiendens hand. (Dom. 16:4, 5, 15–21) Vilket uselt handlingssätt! Hennes girighet fick henne att svika någon som älskade henne.

***w05* 15/1 27 § 3**
Viktiga detaljer från Domarboken

14:16, 17; 16:16. Om man sätter press på någon genom att gråta och tjata kan det skada relationen till den personen. (Ordspråksboken 19:13; 21:19)

***w12* 15/4 11, 12 § 15, 16**
Svek – ett tidens tecken!

15 Hur kan de som är gifta stärka sin lojalitet mot varandra? Guds ord säger: ”Gläd dig tillsammans med din ungdoms hustru [eller man]”, och: ”Njut livet med den hustru [eller man] som du älskar.” (Ords. 5:18; Pred. 9:9) När mannen och hustrun blir äldre måste de vara ”helt närvarande” i sitt förhållande, både fysiskt och känslomässigt. Det innebär att uppmärksamma varandra, tillbringa tid tillsammans och försöka komma närmare varandra. De måste vara inriktade på att hålla ihop äktenskapet och bevara sitt goda förhållande till Jehova. För att klara det måste de studera Bibeln *tillsammans*, regelbundet gå i tjänsten *tillsammans* och be om Jehovas välsignelse *tillsammans*.

VAR LOJAL MOT JEHOVA

16 Det finns vänner i församlingen som har begått allvarliga synder och som blivit tillrättavisade ”med stränghet, så att de kan vara sunda i tron”. (Tit. 1:13) Men för vissa har deras handlingssätt lett till att de har blivit uteslutna. De ”som har blivit övade genom den”, dvs. tillrättavisningen, har kunnat tillfriskna andligen. (Hebr. 12:11) Hur är det då om vi har en släkting eller nära vän som är utesluten? Då prövas vår lojalitet, inte mot den personen, utan mot Jehova. Jehova vakar över oss för att se om vi håller oss till hans bud och undviker kontakt med *alla* som är uteslutna. **(*Läs 1 Korinthierna 5:11–13.*)**

Andliga guldkorn

***w05* 15/3 27 § 6**
Simson triumferar i Jehovas kraft!

Simson var helt inriktad på sin uppgift att strida mot filistéerna. När han stannade i en prostituerad kvinnas hus i Gaza var det i syfte att strida mot Guds fiender. Simson

behövde logi för natten i fiendestaden, och det kunde han få i hennes hus. Simson hade inga omoraliska syften i tankarna. Han lämnade huset vid midnatt, fattade tag i stadsportens dörrar och de båda sidoposterna och bar dem till toppen av ett berg nära Hebron, omkring 6 mil därifrån. Han gjorde detta med Guds godkännande och med Guds kraft. (Domarboken 16:1–3)

10–16 JANUARI

HÖJDPUNKTER FRÅN BIBELN | DOMARBOKEN 17–19

”Om man bryter mot Jehovas lagar får man problem”

***it*-2 357**
Mika

1. En man från Efraim. Mika tog 1100 silverstycken från sin mor och bröt därmed mot det åttonde av de tio budorden. (2Mo 20:15) När han bekände sin synd och lämnade tillbaka silverstyckena sade hon: ”Oförbehållsamt helgar jag härmed silvret från min hand åt Jehova till nytta för min son, för att göra en skulpterad bild och en gjuten bildstod; och nu ger jag det tillbaka till dig.” Hon tog sedan 200 silverstycken och gav dem till en silversmed. Och han gjorde ”en skulpterad bild och en gjuten bildstod”, som därefter kom att vara i Mikas hus. Mika, som hade ”ett gudahus”, gjorde en efod och terafimbilder och satte en av sina söner till att tjäna som hans präst. Även om detta till synes gjordes till Jehovas ära, var det i hög grad otillbörligt, för det var en överträdelse av det bud som förbjöd avgudadyrkan (2Mo 20:4–6) och innebar att Jehovas tältboning och prästerskap förbigicks. (Dom 17:1–6; 5Mo 12:1–14) Mika tog längre fram Jonatan, en avkomling av Moses son Gersom, till sitt hus och lejde denne unge levit som sin präst. (Dom 18:4, 30) Trots att det var fel var Mika nöjd med detta och sade: ”Nu vet jag att Jehova skall vara god mot mig.” (Dom 17:7–13) Men Jonatan var inte av Arons släkt och var därför inte kvalificerad att vara präst över huvud taget, något som bara gjorde Mikas synd värre. (4Mo 3:10)

***it*-2 358 § 1**
Mika

Det dröjde inte länge förrän Mika och en grupp män satte efter daniterna. När de hade kommit ifatt dem och man frågade vad de ville sade Mika: ”Mina gudar som jag har gjort har ni tagit, likaså prästen, och ni går er väg, och vad har jag mer?” Dans söner hotade då med att angripa Mika om han fortsatte att följa efter dem med sina protester. Mika insåg att daniterna var mycket starkare än hans grupp och återvände hem. (Dom 18:22–26) Därefter angrep daniterna Lajis och brände upp staden, och där den hade legat byggde de upp staden Dan. Jonatan och hans söner blev präster för daniterna, som ”fortsatte att ha Mikas skulpterade bild, som han hade gjort, uppställd åt sig alla dagar som den sanne Gudens hus [tältboningen] var kvar i Silo”. (Dom 18:27–31)

Andliga guldkorn

***w15* 15/12 10 § 6**
En levande översättning av Guds ord

6 Skälen till att använda Guds namn har inte blivit färre med tiden – snarare tvärtom! I 2013 års revision av *Nya världens översättning* på engelska förekommer namnet 7216 gånger, vilket är 6 fler än i den tidigare utgåvan. Fem av dessa finner man i 1 Samuelsboken 2:25; 6:3; 10:26; 23:14, 16. Den här

justeringen har gjorts eftersom Guds namn förekommer i de här verserna i Dödahavsrullarna, som är mer än 1000 år äldre än den hebreiska masoretiska texten. Ytterligare studium av gamla handskrifter visar att Guds namn också hör hemma i Domarboken 19:18.

17–23 JANUARI

HÖJDPUNKTER FRÅN BIBELN | DOMARBOKEN 20, 21

”Vänd dig alltid till Jehova för att få vägledning”

***w11* 15/9 32 § 2**
Kan du efterlikna Pinehas när du ställs inför svåra situationer?

En sådan svår situation uppstod sedan männen i Gibea, som tillhörde Benjamins stam, våldtagit och mördat bihustrun till en levitisk man. De andra stammarna bestämde sig då för att gå ut i strid mot Benjamins stam. (Dom. 20:1–11) Före striden bad de till Jehova om hjälp, men två gånger blev de besegrade och led stora förluster. (Dom. 20: 14–25) Borde de dra slutsatsen att deras böner inte hade någon verkan? Var Jehova inte intresserad av att de tog itu med den stora synd som hade begåtts?

***w11* 15/9 32 § 4**
Kan du efterlikna Pinehas när du ställs inför svåra situationer?

Vad kan vi lära av det här? En del problem i församlingen finns kvar trots att de äldste anstränger sig för att lösa dem och ber till Jehova om hjälp. I sådana situationer är det bra om de äldste kommer ihåg Jesu ord: ”Fortsätt med att be, så skall det ges åt er; fortsätt med att söka, så skall ni finna; fortsätt med att bulta på, så skall det öppnas för er.” (Luk. 11:9) Även om ett bönesvar tycks dröja kan de äldste vara övertygade om att Jehova kommer att svara i sin rätta tid.

Andliga guldkorn

***w14* 1/5 11 § 4–6**
Visste du?

Hur användes slungor i forntida krigföring? David använde en slunga när han dödade jätten Goljat. Han lärde sig tydligen att bemästra det här vapnet under sina unga år som herde. (1 Samuelsboken 17:40–50)

Slungan finns avbildad i både egyptisk och assyrisk konst från Bibelns tid. Den bestod av ett skålformat läder- eller tygstycke med två remmar eller rep. I slungskålen lade man en slät, rund sten, som var fem till åtta centimeter i diameter och vägde runt ett kvarts kilo. När man svingade slungan över huvudet och släppte ena remmen flög stenen i väg med stor kraft och precision.

Vid arkeologiska utgrävningar i Mellanöstern har man funnit ett stort antal slungstenar från forntida krig. Skickliga stridsmän kunde slunga stenar i en hastighet av 160 till 240 kilometer i timmen. Om slungan kunde mäta sig med pilbågen i fråga om räckvidd råder det delade meningar om, men den kunde vara minst lika dödlig. (Domarboken 20:16)

24–30 JANUARI

HÖJDPUNKTER FRÅN BIBELN | RUT 1, 2

”Visa lojal kärlek”

***w16.02* 14 § 5**
Efterlikna Jehovas nära vänner

5 Rut kunde lätt ha tänkt att hon hade sin släkt kvar i Moab, till exempel sin mamma

och andra anhöriga, och att de kunde ta hand om henne. Moab var hennes hemland, och hon var van vid kulturen, språket och människorna där. Men i Betlehem skulle det bli annorlunda. Det visste Noomi, och därför sa hon åt Rut att stanna i Moab. Noomi kunde inte erbjuda henne vare sig en man eller ett hem. Så vad skulle Rut göra? Orpa hade ju ”vänt tillbaka till sitt folk *och sina gudar*”. (Rut 1:9–15) Men ville Rut göra det? Nej, det ville hon inte.

***w16.02* 14 § 6**
Efterlikna Jehovas nära vänner

6 Förmodligen var det Ruts man eller Noomi som hade hjälpt Rut att lära känna Jehova. Och Jehova var inte alls som Moabs gudar. Rut visste att han förtjänade att bli älskad och tillbedd. Men det räckte inte med att bara veta det. Hon behövde fatta ett beslut. Skulle hon välja att tjäna Jehova? Hon visade vilket förståndigt val hon hade gjort när hon sa till Noomi: ”Ditt folk är mitt folk, och din Gud är min Gud.” (Rut 1:16) Vi blir rörda när vi tänker på Ruts varma känslor för Noomi, men viktigast av allt var att Rut älskade Jehova. Längre fram fick hon beröm av jordägaren Boas för att hon sökte skydd under Jehovas vingar. **(Läs Rut 2:12.)** Det här får oss kanske att tänka på hur en fågelunge gömmer sig under en av sina föräldrars skyddande vingar. (Ps. 36:7; 91:1–4) Jehova blev som en sådan förälder för Rut. Han belönade henne för hennes tro, och hon behövde aldrig ångra sitt beslut.

Andliga guldkorn

***w05* 1/3 27 § 2**
Viktiga detaljer från Ruts bok

1:13, 21 – Var det Jehova som gjorde livet bittert för Noomi och var orsaken till hennes svårigheter? Nej, det var det inte, och Noomi anklagade inte heller Jehova för att ha handlat orätt. Men med tanke på allt som hade hänt henne trodde hon att Jehova hade något emot henne. Hon kände sig bitter och besviken. På den tiden betraktades dessutom barn som en välsignelse från Gud och barnlöshet som en förbannelse. Noomi kan ha känt sig berättigad att tycka att Jehova hade förödmjukat henne, eftersom hon inte hade fått några barnbarn och hennes båda söner var döda.

31 JANUARI–6 FEBRUARI

HÖJDPUNKTER FRÅN BIBELN | RUT 3, 4

”Var rädd om ditt rykte”

***w12* 1/10 22 § 5**
”En förträfflig kvinna”

När Boas började prata med Rut var hans varma ton säkert en tröst för henne. Han sa: ”Välsignad må du vara av Jehova, min dotter. Du har gett uttryck åt din kärleksfulla omtanke ännu bättre i sista fallet än i första fallet, genom att du inte har gått efter de unga männen, vare sig ringa eller rika.” (Rut 3:10) När han sa ”i första fallet” menade han att Rut visade kärleksfull omtanke när hon följde med Noomi tillbaka till Israel och försörjde henne. ”I sista fallet” var det som hände nu. Boas påpekade att det hade varit naturligt för en ung kvinna som Rut att föredra en mycket yngre man, vare sig han var rik eller fattig. Men hon ville hellre göra gott mot Noomi, och även mot Noomis döde make genom att föra vidare familjenamnet. Det är inte så svårt att förstå varför Boas blev imponerad av den här unga kvinnans osjälviskhet.

***w12* 1/10 23 § 1**
”En förträfflig kvinna”

Det var nog skönt för Rut att tänka på vad

Boas hade sagt, att hon var känd bland alla som ”en förträfflig kvinna”. Att hon var så villig att lära känna Jehova och tjäna honom bidrog säkert till hennes goda rykte. Hon hade också varit mycket omtänksam och hänsynsfull mot Noomi och hennes folk, för hon hade varit villig att anpassa sig till nya vanor och traditioner som säkert kändes märkliga. Om vi efterliknar Ruts tro kommer vi inte bara att respektera andra människor, utan också deras seder och bruk. Om vi gör det kan vi också få ett mycket gott rykte.

***w12* 1/10 24 § 3**
”En förträfflig kvinna”

Boas gifte sig med Rut. Sedan läser vi: ”Då lät Jehova henne bli havande, och hon födde en son.” Kvinnorna i Betlehem välsignade Noomi och lovprisade Rut. De sa att hon var bättre för Noomi än sju söner. Längre fram ser vi att Ruts son blev en av kung Davids förfäder. (Rut 4:11–22) Och David i sin tur blev en i släktlinjen till Jesus Kristus. (Matteus 1:1)

Andliga guldkorn

***w05* 1/3 29 § 4**
Viktiga detaljer från Ruts bok

4:6 – På vilket sätt kunde en återköpare ”skada” sin arvedel genom ett återköp? Om någon hade blivit fattig och hade sålt den mark som var hans arvedel, skulle en återköpare vara tvungen att köpa marken till ett pris som bestämdes av hur många år som återstod till nästa jubelår. (3 Moseboken 25:25–27) Det skulle minska hans egna tillgångar. Om Rut dessutom skulle få en son, skulle han, i stället för någon av återköparens nuvarande nära släktingar, ärva den återköpta marken.

7–13 FEBRUARI

HÖJDPUNKTER FRÅN BIBELN | 1 SAMUELSBOKEN 1, 2

”Be till Jehova och berätta hur du känner”

***ia* 55 § 12**
Hon öppnade sitt hjärta för Gud i bön

12 Hanna är därför ett exempel för alla Guds tjänare när det gäller bön. Jehova vädjar till sitt folk att tala öppet och förbehållslöst med honom. Han vill att vi ska berätta om våra bekymmer för honom, precis som när ett barn pratar med en kärleksfull förälder. **(*Läs Psalm 62:8; 1 Thessalonikerna 5:17.*)** Aposteln Petrus inspirerades att skriva några uppmuntrande ord om bön. I Första Petrus 5:7 står det att Jehova vill att vi ska kasta alla våra ”bekymmer på honom, eftersom han bryr sig om” oss.

***w07* 15/3 16 § 4**
Hur Hanna fick frid

Vad kan vi lära oss av detta? När vi ber till Jehova om våra bekymmer, kan vi tala om för honom hur vi känner det och be innerligt om hjälp. Och om vi har gjort allt vi kan för att lösa problemet, bör vi lämna saken i Jehovas händer. Det är det bästa vi kan göra. (Ordspråksboken 3:5, 6)

Andliga guldkorn

***w05* 15/3 21 § 5**
Viktiga detaljer från Första Samuelsboken

2:10 – Varför säger Hanna i sin bön att Jehova ger ”sin kung styrka”, när det inte fanns någon kung i Israel? I den mosaiska lagen var det förutsagt att israeliterna skulle få en kung. (5 Moseboken 17:14–18) När Jakob låg för döden profeterade han: ”Spiran [en symbol för kunglig myndighet] skall

inte vika från Juda.” (1 Moseboken 49:10) Jehova sade om Sara, som blev stammoder till israeliterna: ”Kungar över folk skall komma från henne.” (1 Moseboken 17:16) Hannas bön gällde alltså en framtida kung.

14–20 FEBRUARI

HÖJDPUNKTER FRÅN BIBELN | 1 SAMUELSBOKEN 3–5

”Jehova är hänsynsfull”

***w18.09* 24 § 3**
Universums mäktigaste visar hänsyn

3 Samuel var väldigt liten när han började göra ”tjänst för Jehova” vid tälthelgedomen. (1 Sam. 3:1) En natt när Samuel låg och sov hände något märkligt. **(Läs 1 Samuelsboken 3:2–10.)** Det var någon som ropade på honom. Han trodde att det var översteprästen Eli, så han klev upp och skyndade sig till honom och sa: ”Här är jag! Du ropade på mig.” Men Eli sa att han inte alls hade ropat. Det här hände två gånger till, och till sist förstod Eli att det var Jehova som ropade på pojken. Så han talade om för Samuel vad han skulle svara nästa gång, och Samuel lydde. Varför sa inte Jehova från första början att det var han som ropade? Det står inget om det i Bibeln, men med tanke på hur saker och ting utvecklade sig måste det ha handlat mycket om att han tog hänsyn till Samuel.

***w18.09* 24 § 4**
Universums mäktigaste visar hänsyn

4 **Läs 1 Samuelsboken 3:11–18.** Jehovas lag var tydlig med att barn skulle ha respekt för de äldre, framför allt för dem som ledde folket. (2 Mos. 22:28; 3 Mos. 19:32) Så det är svårt att tänka sig att Samuel skulle kliva upp på morgonen, gå raka vägen till den äldre mannen Eli och framföra ett svidande domsbudskap från Jehova. Och det sägs i skildringen att Samuel ”var rädd för att berätta om synen för Eli”. Men Jehova såg till att Eli förstod att det var han som hade ropat på Samuel. Det gjorde att Eli ville höra vad Samuel hade att säga, så han sa: ”Vad sa han till dig? Dölj inget för mig.” Då berättade Samuel allt för honom.

Andliga guldkorn

***w05* 15/3 21 § 6**
Viktiga detaljer från Första Samuelsboken

3:3 – Sov Samuel verkligen i det allra heligaste? Nej, det gjorde han inte. Samuel var levit av den icke-prästerliga släkt som härstammade från Kehat. (1 Krönikeboken 6: 33–38) Han hade därför inte rätt att ”gå in och se de heliga föremålen”. (4 Moseboken 4:17–20) Den enda delen av helgedomen som Samuel hade tillträde till var tältboningens förgård. Det måste ha varit där han sov. Tydligtvis sov även Eli någonstans i förgården. Uttrycket ”där Guds ark var”, syftar uppenbarligen på området där tältboningen fanns.

21–27 FEBRUARI

HÖJDPUNKTER FRÅN BIBELN | 1 SAMUELSBOKEN 6–8

”Vem är din kung?”

***it*-1 858 § 5**
Guds kungarike

Israeliterna begär en jordisk kung. Närmare 400 år efter uttåget ur Egypten och mer än 800 år efter det att Gud slöt sitt förbund med Abraham krävde israeliterna att få en jordisk kung som kunde leda dem,

i likhet med de andra nationerna. Därigenom förkastade de Jehova som sin kung. (1Sa 8:4–8) Det är sant att de med rätta förväntade att Gud skulle upprätta ett kungarike i enlighet med sitt löfte till Abraham och Jakob, vilket nämnts tidigare. De hade ytterligare grund för ett sådant hopp med tanke på den profetia som Jakob på sin dödsbädd uttalade om Juda (1Mo 49:8–10), Jehovas ord till israeliterna efter uttåget ur Egypten (2Mo 19:3–6), bestämmelserna i lagförbundet (5Mo 17:14, 15) och även en del av det budskap som Gud lät profeten Bileam förkunna (4Mo 24: 2–7, 17). Samuels troende mor, Hanna, gav också uttryck åt detta hopp i en bön. (1Sa 2:7–10) Jehova hade emellertid ännu inte fullt ut uppenbarat sin ”heliga hemlighet” angående sitt rike och hade inte angett när tiden var inne för att det skulle upprättas eller hur denna regering skulle vara uppbyggd – om den skulle vara jordisk eller himmelsk. Det var därför förmätet av folket att vid den här tiden kräva en jordisk kung.

***w11* 1/1 27 § 1**
Han höll ut trots besvikelser

Lägg märke till vad Jehova svarade när Samuel tog upp frågan med honom i bön: ”Lyssna till folkets röst i allt som de säger till dig; ty det är inte dig de har förkastat, utan det är mig de har förkastat, så att jag inte skall vara kung över dem.” Det här måste ha varit trösterikt för Samuel att få höra, men vilken fruktansvärd förolämpning mot den allsmäktige Guden! Jehova uppmanade honom att varna israeliterna för det höga pris de skulle få betala om de hade en människa som kung. När Samuel gjorde det insisterade de: ”Nej, en kung vill vi ha över oss.” Som alltid var Samuel lydig mot Gud, och därför smorde han den kung Jehova hade valt. (1 Samuelsboken 8:7–19)

***w10* 15/1 30 § 9**
Jehovas styre är överlägset!

9 Det visade sig verkligen att Jehova hade rätt. Kungarna skapade stora problem för israeliterna, särskilt de kungar som inte var trogna mot Jehova. Därför är det inte konstigt att andra härskare, som inte ens känt Jehova, historien igenom har misslyckats med att styra jorden. En del politiker ber visserligen att Gud ska välsigna deras ansträngningar att skapa fred och säkerhet, men hur skulle Gud kunna välsigna dem som inte underkastar sig hans styre? (Ps. 2:10–12)

Andliga guldkorn

***w02* 1/4 12 § 13**
Varför bli döpt?

13 Omvändelse måste komma före vårt dop som vittnen för Jehova. Omvändelse är en frivillig handling som utförs av den som har gjort ett helhjärtat överlämnande för att följa Kristus Jesus. Sådana personer förkastar sitt tidigare orätta handlingssätt och beslutar sig för att göra det som är rätt i Guds ögon. De hebreiska och grekiska verb som har avseende på omvändelse betyder vända tillbaka, vända om eller återvända. Denna handling betecknar att man vänder sig till Gud bort från en orätt väg. (1 Kungaboken 8:33, 34) Omvändelse kräver ”gärningar som svarar mot sinnesändringen”. (Apostlagärningarna 26:20) Det kräver att vi överger falsk tillbedjan, handlar i överensstämmelse med Guds befallningar och visar Jehova odelad hängivenhet. (5 Moseboken 30:2, 8–10; 1 Samuelsboken 7:3) Omvändelsen leder till ändringar i fråga om vårt tänkande, våra mål och vår inriktning.

(Hesekiel 18:31) Vi ”vänder om” på så vis att ogudaktiga drag ersätts av den nya personligheten. (Apostlagärningarna 3:19; Efesierna 4:20–24; Kolosserna 3:5–14)

28 FEBRUARI–6 MARS

HÖJDPUNKTER FRÅN BIBELN | 1 SAMUELSBOKEN 9–11

”Saul var ödmjuk i början”

***w20.08* 10 § 11**
Var ödmjuk när du vandrar med Gud

11 Tänk på vad som hände med ***kung Saul***. Han var ödmjuk när han var ung. Han var medveten om sina begränsningar och kände sig osäker på om han vågade ta på sig mer ansvar. (1 Sam. 9:21; 10:20–22) Men med tiden blev han arrogant. Den här fula egenskapen kom fram strax efter att han hade blivit kung. Vid ett tillfälle blev han otålig och orkade inte vänta på profeten Samuel. Saul litade inte på att Jehova skulle ta hand om sitt folk, utan han offrade ett brännoffer trots att han inte hade rätt till det. Det ledde till att han förlorade Jehovas godkännande, och så småningom förlorade han kungamakten. (1 Sam. 13:8–14) Det är bra om vi drar lärdom av Sauls varnande exempel och undviker att göra sådant som vi inte har rätt att göra.

***w14* 15/3 9 § 8**
Fortsätt att vara osjälvisk

8 Exemplet med kung Saul i Israel visar hur självviskhet kan fördärva en människa. När han blev kung var han ödmjuk och hade en blygsam syn på sig själv. (1 Sam. 9:21) Han ville inte straffa de israeliter som var kritiska till honom, trots att han skulle ha kunnat rättfärdiga sig med att de ifrågasatte den myndighet han hade fått av Gud. (1 Sam. 10:27) Saul följde också Guds andes vägledning och ledde framgångsrikt israeliterna i strid mot ammoniterna. Efteråt gav han ödmjukt Jehova äran för segern. (1 Sam. 11:6, 11–13)

***w95* 15/12 10 § 1**
Ammoniterna – ett folk som återgäldade vänlighet med fientlighet

Återigen hade ammoniterna återgäldat Jehovas vänlighet med fientlighet. Jehova ignorerade inte detta illvilliga hot. ”Guds ande blev verksam på Saul, när han hörde dessa [Nahas’] ord, och hans vrede upptändes i hög grad.” Under Guds andes ledning mönstrade Saul en styrka på 330.000 stridsdugliga män som så fullständigt besegrade ammoniterna att det ”bland dem [inte] lämnades ... två kvar tillsammans”. – 1 Samuelsboken 11:6, 11.

Andliga guldkorn

***w05* 15/3 22 § 8**
Viktiga detaljer från Första Samuelsboken

9:9 – Vad är innebörden i uttrycket: ”Profeten av i dag brukade man nämligen i forna tider kalla siare”? Det kan betyda att ordet ”siare” ersattes av ordet ”profet” under Samuels och kungarnas tid, när profeterna blev mer framträdande. Samuel betraktas som den förste i raden av profeter. (Apostlagärningarna 3:24)

© 2021 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania